

hele Styrelse. Der er gjort opmærksom paa, at dette er et Spørgsmaal, som i særlig Grad har beskæftiget og interesseret Kommissionen, ligesom det er en Sag, der interesserer Rigsdagen og særlig Folketinget, maaske mere end baade Lønninger og Takster. Jeg skal dertil svare, at enhver, der har mindste Kendskab til de Forhold, det her drejer sig om, vil kunne sige sig selv, at det vilde have været fuldstændig umuligt for mig i den Tid, der har været mig levnet, at fremkomme med et Forslag om en Omorganisation af Statsbanernes hele Styrelse. I hvilket Omfang de Anker, der rejstes mod denne Administration, ere berettigede eller ikke, vil jeg slet ikke her komme ind paa. Styrelsen af en saa omfattende Bedrift som vore Statsbaner er en saa stor og indviklet Sag, at der lettelig kan være Ting, som trænge til Rettelse. Den almindelige Mening synes jo at være, at der er meget, der trænger til Rettelse — det skal jeg ganske lade staa hen —; men det siger sig selv, at hvis der virkelig skulde kunne gribes ind her, vilde et halvt eller et helt Aar udelukkende anvendt til at sætte sig ind i den Sag virkelig ikke være for meget for en Minister. Hvis jeg havde ladet Lønningsloven ligge, indtil jeg ogsaa havde kunnet forelægge et Organisationsforslag, vilde der ikke være kommet nogen Lønningslov i Aar. Naar man tidligere mulig har ønsket disse Ting knyttede sammen, for saa vidt man har villet gøre Lønningslovens Vedtagelse afhængig af en samtidig Lov om Organisationen, har det vel været i den Tanke at øve Pres over for en uvillig Regering; men en saadan Sammenknytning over for en villig Regering vilde ikke let faa anden Virkning end at fremkalde en overilet og uoverlagt Løsning. — Hvad nu angaar den Lønningslov, som her foreligger, er der gjort et grundigt og indtrængende Arbejde i Jernbanekommissionen, et Arbejde, som jeg har ment med fuld Tilslutning fra alle Sider maatte danne Grundlag for Regeringens Arbejde. De Punkter, hvorpaa der i Regeringsforslaget er Afvigelser fra Kommissionens, ere derfor meget faa. Der er for det første nogle Punkter i Regeringsforslaget, som gaa ud paa at stille Lønningerne gun-

stigere end foreslaaet i Kommissionen. Det gælder om Stationsforstanderne af 7de Klasse, som ere flyttede op fra 11te til 8de Lønningsklasse, hvilket betyder en Forhøjelse af Begyndelseslønnen fra 1,200 til 1,500 Kr. og af Slutningslønnen fra 1,700 til 2,100 Kr. Dernæst ere Bedstemændene og Overfyrbøderne ogsaa flyttede fra 11te til 8de Klasse. Lokomotivfyrbøderne vare i Kommissionsforslaget satte i 13de Klasse med en Begyndelsesløn af 960 Kr., i Regeringsforslaget ere de satte i 12te Klasse med en Begyndelsesløn af 1,050 Kr. — Derimod er der to Punkter, hvor der er en Forringelse fra Kommissionsforslaget. For det første med Hensyn til Baneformændene. De vare i Kommissionsforslaget alle satte i 12te Klasse med en Begyndelsesløn af 1,050 Kr. og en Slutningsløn af 1,410 Kr. I Regeringsforslaget ere de foreslaaet delte i to Afdelinger, af hvilke den øverste bliver staaende i 12te Klasse og den anden sættes i 13de Klasse med en Begyndelsesløn af 960 Kr. og samme Slutningsløn. Grunden til, at denne Forandring er sket, er udførlig udviklet i Motiverne. Det er den, at den Stilling, disse Baneformænd beklæde, er saa forskellig og stiller saa atvigende Forordringer til Dygtighed, Paapasselighed og Energi, at det vilde være urimeligt at stille dem alle ens i Henseende til Løn. Jeg har heller ikke hørt, at der paa dette Punkt er kommet Indsigelse mod Forslaget. Derimod er der fra flere Sider med Rette fremhævet, at for Assistenterne er Regeringsforslaget ringere end i Kommissionsforslaget, og jeg skal erkende noget ringere end ønskeligt. Grunden til, at denne Forskel er fremkommen, er denne. I Kommissionsforslaget fandtes der en Bestemmelse om, at ingen skulde kunne faa fast Ansættelse ved Statsbanerne i en tidligere Alder end 25 Aar. Denne Bestemmelse, der stod i en vis Sammenhæng med en Række andre Bestemmelser om Personalets Ansættelse og Afskedigelse, er udeladt i Regeringsforslaget, fordi man har ment, at dette Spørgsmaal rettest faadt sin Afgørelse i Sammenhæng med Omordningen af Organisationen i det hele. Men idet man altsaa har ladet Bestemmelsen om de 25 Aars Alder falde bort, og Folk fremdeles kunne blive ansatte ogsaa i en